

ste sættetov; når garn er udsat fra sættetovene, skal der desuden på yderste bøjede være anbragt en violet lanterne eller violet blinklys.

7. Ingen redskabsafmærkning må rage højere over vandet end 3 m.

8. Både, der ligger med drivende redskab, skal føre lanterner således som foreskrevet i de til enhver tid gældende internationale søvejsregler.

Stk. 2. Fiskerikontrollen kan påbyde, at faststående redskaber, pæle eller dele af disse på sådanne steder, hvor det af hensyn til sejladsen efter kontrollens skøn må anses for nødvendigt, om natten skal være forsynet med de ovenfor under punkt 1 nævnte lanterner, hvorom fornøden bekendtgørelse vil være at udstede. Undladelse af at efterkomme et sådant påbud medfører strafansvar. Iøvrigt er undladelse af afmærkning af fiskeredskaber efter bestemmelsen i nærværende paragraf vel ikke forbundet med strafansvar, men udelukker fra at nyde den i denne lovs § 3, jfr. § 11, tillagte beskyttelse.

§ 6.

De til bundgarnsfiskeri m. v. (jfr. § 5, 1. stk., pkt. 1 og 2) benyttede pæle skal, når redskabet måler over 15 m i ringen (målt efter hele garnets omkreds, dog således at der beregnes højst 2 m for fangståbningen), i rodenden være indbrændt ejerens navnebogstaver med blokbogstaver af en højde på mindst 5 cm. I Limfjorden skal sådanne navnebogstaver dog være indbrændt i de til bundgarnsfiskeri m. v. benyttede pæle, selvom redskabet ikke måler over 15 m i ringen, når pælene er anbragt på en vanddybde af 3 m og derover.

§ 7.

Mærkning af bundgarnspæle. Stk. 1. Retten til fiskeri med ålegårde tilkommer udelukkende ejerne af kysten, enhver udfor sin grund, forsåvidt ikke andre ifølge særlig adkomst måtte have erhvervet en ret, som er til hinder derfor.

Definition. Stk. 2. Ved ålegård forstås i denne lov et til ålefangst bestemt redskab, som består af en eller flere ruser i forbindelse med en fra land ved almindeligt dagligt højvande udsat rad (risgærde, garn, tremmeværk og lignende), bestemt til at lede ålen ind i ruserne.

Forbud mod adskillelse fra grunden. Stk. 3. Ålegårdsretten må ikke adskilles fra den tilstødende grund og må ikke bortlejes for længere tid ad gangen end 25 år.

Fortrinsretens udnyttelse. Stk. 4. Den til fiskeri med ålegård berettigede må, såvidt hans ret til kysten strækker sig, anbringe så mange ålegårde, som han finder tjenligt, og føre disse så langt ud i søen, som det til påkendelse af tvistigheder mellem ålegårdsejere og fiskere oprettede nævn tillader, og som han er i stand til at nedramme sine pæle, dog ikke uden særlig adkomst længere end halvvejen til modsat kyst og således, at han ikke hindrer sejladsen i farvandet.

Ålefiskeri iflg. særlig adkomst. Stk. 5. De foranstående bestemmelser berører ikke den videregående ret til ålefiskeri, der måtte tilkomme nogen ifølge særlig adkomst.

Særregler vedr. de af staten afhængende stader. Stk. 6. Retten til fiskeri i de af regeringen afhængede fiskestader berøres ikke af ovenstående bestemmelser, men vedbliver i den udstrækning, som adkomstdokumenterne hjemler, dog således at ejeren eller brugeren af disse nyder samme beskyt-